

5. TĒMA: PIEDOŠANAS BRĪNUMS

“ Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. ”

Mateja evaņģēlijs 6:12

IEVADS

Droši vien, ka nav tāda cilvēka, kurš kādā brīdī nebūtu vēlējies pagriezt atpakaļ laika pulksteni, lai izvairītos no notikušā, ar kuru saistās skarbi vārdi, sasteigts lēmums, dusmu izpausmes vai drūmas atmiņas. Droši vien nav tāda cilvēka, kurš kādā brīdī nebūtu vēlējies, kaut būtu varējis pavadīt vairāk laika kopā ar mīļoto cilvēku, pateikt no sirds gribēto, lūgt piedošanu.

Realitāte ir tā, ka laiku nevar atdabūt atpakaļ, bijušo nevar izdzēst, pat grūti ir aizmirst, bet tomēr ir iespēja – piedot, lūgt piedošanu par neapdomību, kļūdām, ievainojumiem, sāpēm un sākt visu labāk – kopā ar Kristu, mācoties no viņa parauga un paļaujoties uz viņa apsolījuma žēlastību.

KRISTUS PADOMI PIEDOŠANAI

Izlasiet Mateja evaņģēlijā 6:12-15. Kādi nosacījumi piedošanai sniegti Kristus parauglūgšanā?

Izlasiet Lūkas evaņģēlijā 7:36-50 un uzrakstiet saviem vārdiem – kā jūs saprotat Kristus teikto: “kam daudz piedots, tas daudz mīl”.

Dievam ir vara piedot, cilvēkiem nē. Cilvēks pats nevar būtībā aizmirst to, kas viņu ir dziļi ievainojis. Protams, varam lūgt Dievu mazināt šo sāpi un ciešanas, ikreiz atceroties notikušo.

Piedošana nav neiespējama. Pat tad, kad nejūtamies, ka jāpiedod, mēs varam izvēlēties mēģināt, paļaujoties uz Dieva stiprumu.

Arī tad, ja cilvēks, kuram lūdzam piedošanu, uz to neatsaucas, mēs esam atbildīgi paši par sevi. Mēs varam pielikt pūles, lai nolīdzinātu samilzušas attiecības, bet nespējam kontrolēt otra cilvēka atsaucību. Taču dažkārt pazemībā sperts pirmais solis var uzsākt attiecību atjaunošanu un piedošanas aizsākumu.

Piedošana nenozīmē, ka nekas nav noticis. Piedošana ir dāvana, nepelnīti pasniegta. Jānopelna ir uzticība.

Piedošana prasa laiku. Ja pāridarījums ir neliels, piedošanas process var būt īsāks. Ja izdarītais ir dziļi sāpinājis un radījis zaudējumus, tad jābūt gataviem uz ilglaicīgu piedošanas procesu. Nokļūdiēties var tikai tad, ja vispār nemēģinām lūgt piedošanu.

PIEDOŠANAS BŪTĪBA

Piedošana ir atslēgas vārds sakārtotai sadzīves saskarsmei, mīlošām attiecībām ģimenēm un veiksmīgām izaugsmes attiecībām laulībā.

Izlasiet 1. Mozus 35:1-12. Kāda bija Jēkaba ģimenes problēma?

Kādas pārmaiņas notika Jēkaba un viņa ģimenes dzīvē, kad viņi atsaucās Dieva norādījumiem?

Dievs ir ieinteresēts, lai attiecībām ģimenē un laulībā būtu vieta un laiks dziedināšanai, piedošanai un mīlestībai. Tas notika senatnē Jēkaba ģimenē. Tas notiek un var notikt ģimenēs divdesmit pirmajā gadsimtā.

Jēkabs sapulcināja savu ģimeni kopā un par problēmām atklāti runāja, balstoties tā laika ģimenes tradīcijās. Viņš svētīja savu ģimeni. Grēks, sāpes, pāridarījums tika atklāti stāstīts Dievam un iesaistītajiem cilvēkiem, lūdzot piedošanu.

Lūdzu, izlasiet 1. Jāņa 1:9-10. Ko Dievs apsola cilvēkam, kas atzīstas grēkos, un ko tam, kas noliedz grēkošanu, ja tiešām tāda notikusi?

Dievs izpilda savus solījumus, Jēkaba dzīve tam ir piemērs:

- pasargāja no viņa ienaidniekiem;
- Dievs viņu svētīja;

- Viņš deva Jēkabam jaunu vārdu (Jēkaba [krāpnieka] vietā Israels – Dieva princis);
- Dievs piepildīja viņa senčiem dotos solījumus.

Dieva apsolījumiem un rīcībai nav ierobežojumu laikā un telpā. Dievs vēlas un svētī ģimenes, pasargājot no ārējiem uzbrukumiem, lai kādi tie nebūtu, viņš dod svētību visdažādākos veidos, viņš nodrošina cerību tur, kur tā šķietami zudusi, un ir uzticams savos solījumos.

PIEDOŠANA IR APGŪSTAMA MĀKSLA

Spert pirmo soli, teikt pirmo vārdu Dievam un cilvēkiem, ja ir vēlme sakārtot attiecības ģimenē un laulībā, nav viegla un vienkārša rīcība, taču ne neiespējama. Katras attiecības ir aizsākušās ar kaut ko pievilcīgu, patīkamu, katrai laulībai ir kopējās vēstures skaistā daļa, katrai ģimenei ir kopīgi brīži un piedzīvojumi, kurus vērts atcerēties – šādas atmiņas varētu būt iesākums attiecību atjaunošanai, dodot iespēju gan saņemt piedošanu, gan piedot.

Izlasiet Mateja 18:15-35. Kādus principus Kristus māca veiksmīgām attiecībām darbā, sadzīvē un sabiedrībā?

PIEDOŠANA KĀ DZIEDINOŠS PIEDZĪVOJUMS

Kristīgs grāmatu autors, teologs Luiss Smīds ar ilggadēju pieredzi kalpošanā ģimenēm un pētījumiem par piedošanu, kā tā darbojas un kādas svētības dod ne tikai piedevējam vai piedošanas lūdzējam, bet kopumā partneriem, bērniem, draudzei, pat pilsetai, atzīst trīs nozīmīgus atklājumus ceļā uz piedošanu. Rakstnieks savā dzīvē caur smeldzīgiem piedzīvojumiem meklējis atbildes uz jautājumiem, kāpēc ar labiem cilvēkiem notiek sliktas lietas, kā piedot sev, kā piedot, ja cilvēks neatsaucas piedošanai, kā piedot Dievam un citiem piedošanas aspektiem.*

1. Piedodot pāridarītājam, mēs atklājam otra cilvēka cilvēcību.

Piedošana sākas ar izpratni, ka ikviens cilvēks ir grēcinieks. Protams, šī atziņa neattaisno otra cilvēka ievainošanu, nedz arī attaisno jaunu, nelietīgu rīcību un uzvedību. Taču šī atziņa atver acis iespējai, ka šis cilvēks atkal var sāpināt. Tomēr raudzīšanās uz sevi un citiem kā uz "ielūzušu niedri" ir sākums piedošanai.

*Vairāk lasiet grāmatā: Luiss Smīds "Piedod un aizmirsti" (Angļu valodā : Lewis Smedes 'Forgive and Forget'.)

Ko par Dieva attieksmi pret grēcinieku liecina Bībeles fragments Mateja evaņģēlijā 12:20?

2. Mēs nepieprasām sodu.

Cilvēka dabā ir pieprasīt sodu un atmaksu pāridarītājam. Ja kāda cilvēka dēļ esam cietuši sāpes, mēs dabiski vēlamies, lai varmāka piedzīvo tieši tādas pat sāpes, bieži mēs vēlamies, lai būtu līdzvērtīga taisnība. Aci pret aci, zobu pret zobu – tieši tāpat vēlamies, lai tiek nodarīts citam, dažkārt vēlamies to darīt paši vai citu cilvēku rokām. Vēsture liecina – tā aizsākas kari un vardarbība, ļaunums plešas plašumā.

Piedošana piedāvā citu scenāriju. Šis scenārijs neatņem varmākām atbildību par savu rīcību vai seku saņemšanu, bet tas atbrīvo cietušo no vienlīdzīgi noziedzīgas, sāpīgas, varmācīgas un visbeidzot grēcīgas rīcības.

Kādu postu cilvēku attiecībām nodara dusmas? Lasiet apustuļa Pāvila Vēstulē efeziešiem 4:26 un 2. Samuēla grāmatā 13. nodaļu un komentējiet izlasīto:

3. Mēs kontrolējam savas sajūtas un attieksmi pret cilvēku, kuram piedodam.

Šis trešais solis ved tuvāk mūsu personīgai dziedināšanai pēc saņemtajām sāpēm un ciešanām. Ja esam atklājuši, ka pāri darītājs ir grēcīgs cilvēks tāpat kā visi citi cilvēki, ieskaitot mūs pašus, un ja pārvaram savu vēlmi atmaksāt, mēs atklāsim, ka, laikam ejot, mūsu sajūtas mainīsies. Ja mums ir šāda cerība un vēlēšanās piedot, mēs esam sākotnējā stadijā, lai neatriebtos, lai nepadarītu vēl kādu nelaimīgu un visbeidzot, lai vēlētu šim cilvēkam labu. Mums nav jāklūst par draugiem, ja to nevēlamies, bet jāatļauj sev un šim cilvēkam piedzīvot, ka Dievs ir tiesnesis, ka Dievs ir piedevējs, ka Dievs ir dziedinātājs. Piedošana dod iespēju atjaunot attiecības un attīstīt savu personību. Lūdziet par saviem pāridarītājiem, lūdziet par sevi, savu attieksmi, lūdziet kopā, ja vien iespējams.

JŪSU PĀRDOMU BRĪDĪM

Kā jūs saprotat 1. Vēstules korintiešiem 13. nodaļas vēstījumu par mīlestību saistībā ar piedošanu?

Uzrakstiet savas domas.

JŪSU JAUTĀJUMI UN KOMENTĀRI